

บทที่ 6

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

1. ปู่ยหมักจากมูลฝอยชุมชนวิเคราะห์พบปริมาณโลหะหนักทั้งหมดได้ทั้ง 8 ธาตุที่ทำการศึกษาคือ โลหะหนักที่เป็นจุดฐานอาหารโดยตรง (มังกานีส สังกะสี และทองแดง) และโลหะหนักที่เป็นพิษ (โครเมียม นิเกิล ตะกั่ว แคนเดเมียม และป্রอท) สำรวจปู่ยหมักจากภาคตอนอ้อย ปู่ยหมักจากภาคตะวันออก อ้อย ปู่ยหมักจากแหล่ง ปู่ยหมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค้ มูลไก่ ดินสีดา และดินดำดวน วิเคราะห์พบปริมาณโลหะหนักทั้งหมดเที่ยง 4 ธาตุคือ มังกานีส สังกะสี ทองแดง และโครเมียม สำรวจนิเกิล ตะกั่ว แคนเดเมียม และป্রอท มีน้อยมากจนไม่สามารถวิเคราะห์ปริมาณได้

2. ปริมาณโลหะหนักทั้งหมดที่ทำการศึกษาในแต่ละชนิดของสารปรับปรุงคุณภาพดิน มีลำดับความมากน้อยที่วิเคราะห์พับดังนี้

2.1 ปู่ยหมักจากมูลฝอยชุมชน มีปริมาณสังกะสี > ทองแดง > มังกานีส > โครเมียม > ตะกั่ว > นิเกิล > แคนเดเมียม > ป្រอท

2.2 ปู่ยหมักจากภาคตะวันออก อ้อย มีปริมาณมังกานีส > สังกะสี > ทองแดง > โครเมียม

2.3 ปู่ยหมักจากภาคอ้อย มีปริมาณมังกานีส > โครเมียม > สังกะสี > ทองแดง

2.4 ปู่ยหมักจากแหล่ง และมูลไก่ มีปริมาณมังกานีส > สังกะสี > ทองแดง > โครเมียม

2.5 มูลโค้ มีปริมาณมังกานีส > สังกะสี > โครเมียม > ทองแดง

2.6 ปู่ยหมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง ดินสีดา และดินดำดวน มีปริมาณมังกานีส > โครเมียม > สังกะสี > ทองแดง

3. ปริมาณโลหะหนักทั้งหมดในสารปรับปรุงคุณภาพดินทั้ง 9 ชนิด มีปริมาณอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หากถือเกณฑ์ของประเทศไทยกำหนดปริมาณโลหะหนักที่ยอมให้มีได้ไว้สูง

4. ในกระบวนการปรับปรุงคุณภาพดินแต่ละชนิดไม่ใช่ปะโยชน์ในทางการเกษตร สำหรับปู่ยหมักจากมูลฝอยชุมชนเสนอให้ใช้ในอัตรา 0.9-1.1 ตันต่อไร่ต่อปี ซึ่งเป็นระดับที่โลหะหนักที่มีอยู่ในปู่ยหมักจะไม่เป็นอันตรายต่อพืช ตัวสารปรับปรุงคุณภาพดินอีก 8 ชนิด เสนอให้ใช้ในอัตรา 1-2 ตันต่อไร่ต่อปี (ปรัชญาธัญญา และคณะ, 2535)

5. ปริมาณโลหะหนักที่เพิ่งสามารถดูดซึ่งได้จากการสกัดทั้ง 4 วิธีคือ H_2O 1M KNO_3 0.005M DTPA และ 0.05M EDTA พบว่า ปริมาณโลหะหนักที่สกัดด้วย H_2O และ KNO_3 สามารถสกัดปริมาณโลหะหนักได้ใกล้เคียงกัน และสกัดได้ปริมาณน้อยกว่าที่สกัดด้วย DTPA และ EDTA อย่างเห็นได้

ขัด นอกจากนี้ปริมาณโลหะหนักที่ตกตัวด้วย DTPA ก็ตกตัวได้ปริมาณน้อยกว่าที่ตกตัวด้วย EDTA ดังนั้นจึงสรุป ความสัมพันธ์ของปริมาณโลหะหนักที่สามารถตกตัวได้ด้วย 4 วิธีตกตัวนี้คือ $H_2O = KNO_3 << DTPA < EDTA$

6. เสนอให้เข้าใจปริมาณโลหะหนักที่ตกตัวด้วย KNO_3 เป็นตัวนี้ในการบ่งชี้ศักยภาพของการเกิด มลพิษจากโลหะหนักต่อสิ่งแวดล้อมในระยะเวลาสั้น และปริมาณโลหะหนักที่ตกตัวด้วย EDTA เป็นตัวนี้ในการบ่งชี้ศักยภาพการเกิดมลพิษจากโลหะหนักต่อสิ่งแวดล้อมในระยะเวลานานกลาง

7. ปริมาณในตรีเจนทั้งหมด ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากภาคอ้อย ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค และมูลไก่ มีปริมาณในตรีเจนทั้งหมดอยู่ ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนต้นสีดา และตินดำดวน มีปริมาณในตรีเจนทั้งหมดต่ำกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้

8. ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคตะกอน อ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค มูลไก่ ตินสีดา และตินดำดวน มีปริมาณ ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนปัจจัยมักจากภาคอ้อย มีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็น ประโยชน์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้

9. ปริมาณโปตัตซีเรียมที่แลกเปลี่ยนได้ ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชนมีปริมาณโปตัตซีเรียมที่แลกเปลี่ยนได้เท่ากับเกณฑ์ต่ำสุดที่ยอมรับได้ ปัจจัยมักจากภาคอ้อยมีปริมาณโปตัตซีเรียมที่แลกเปลี่ยนได้มากกว่า เกณฑ์ต่ำสุดที่ยอมรับได้ ส่วนปัจจัยมักจากภาคตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค มูลไก่ ตินสีดา และตินดำดวน มีปริมาณโปตัตซีเรียมที่แลกเปลี่ยนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ต่ำสุดที่ยอมรับได้

10. ปริมาณความชื้น ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคอ้อย ปัจจัยมักจากภาค ตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค มูลไก่ ตินสีดา และตินดำดวน มีปริมาณความชื้นอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

11. ความเป็นกรดเป็นด่าง ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคอ้อย ปัจจัยมักจากภาค ตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค มูลไก่ และตินสีดา มีค่าความ เป็นกรดเป็นด่างอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนตินดำดวน มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างต่ำกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้

12. ปริมาณอินทรีย์ต่ำๆ ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคอ้อย ปัจจัยมักจากภาค ตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค และมูลไก่ มีปริมาณอินทรีย์ต่ำๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนตินสีดา และตินดำดวน มีปริมาณอินทรีย์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้

13. อัตราส่วนระหว่างคาร์บอนและไนโตรเจน ในปัจจัยมักจากมูลฝอยทุกชน ปัจจัยมักจากภาคอ้อย ปัจจัยมักจากภาคตะกอนอ้อย ปัจจัยมักจากแกลบ ปัจจัยมักจากภาคและฟ่างถัวเหลือง มูลโค มูลไก่ และติน สีดา มีอัตราส่วนระหว่างคาร์บอนและไนโตรเจนอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนตินดำดวน มีอัตราส่วนระหว่าง คาร์บอนและไนโตรเจนสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำการทดลองหาปริมาณโลหะหนักที่พืชสามารถดูดซึ่งได้จากวิธีการสกัดทั้ง 4 วิธี ควรเพิ่มปริมาณตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อที่จะวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักที่สามารถสกัดได้ในทุกๆ วิธีสกัด
2. ความมีการศึกษาถึงรูปของโลหะหนัก เมื่อมีการนำบุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนใส่ลงในดิน จากการทำปริมาณโลหะหนักที่ปลดปล่อยในระยะเวลาต่างๆ กัน โดยใช้วิธีการสกัดโลหะหนักด้วย H_2O KNO_3 และ EDTA ตามลำดับ (Sequential extraction)
3. ความมีการศึกษาถึงการสะสมโลหะหนักในดินและในพืช เมื่อมีการนำบุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนไปใช้ประโยชน์ทั้งในเรือนทดลองและสภาพพื้นที่จริง เพื่อจะได้ทราบถึงอัตราการใช้ประโยชน์ที่ปลดปล่อยจากความเป็นพิษของโลหะหนัก
4. ควรที่จะมีการศึกษาถึงองค์ประกอบอื่นๆ ในบุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน นอกเหนือจากโลหะหนัก เช่น องค์ประกอบทางพยาธิวิทยา และอุลตร้าสารประเกทสารอินทรีย์ (Organic micropollutants) เพื่อจะได้ทราบถึงความเสี่ยงต่อความเป็นพิษ จากการนำบุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนไปใช้ประโยชน์ในทางเกษตร
5. การทำบุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน ควรทำการคัดแยกมูลฝอย โดยใช้เฉพาะมูลฝอยที่ไม่มีการปนเปื้อนของโลหะหนัก เช่น เศษอาหาร เศษใบไม้ เพื่อลดปริมาณปริมาณปริมาณโลหะหนักในบุ๋ยหมัก

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**